

نام درس: دناى ادیب

نام دبیر: غزاله صادق زاده

مبحث: حافظ (غزل ۵)

مقطع: دبستان و متوسطه ۱ پایه: چهارم تا هشتم

سَمَن بویان غبارِ غم چو بنشینند، بنشانند

به فِتراکِ جفا دل‌ها چو بر بندند، بر بندند

به عمری یک نَفَس با ما چو بنشینند، برخیزند

سر شکِ گوشه گیران را چو دریابند، دُرِ یابند

ز چشمم لَعْلِ رُمّانی چو می‌خندند، می‌بارند

دوایِ دَرَدِ عاشق را کسی کو سهل پندارد

چو منصور از مراد آنان که بردارند، بر دارند

در این حضرت چو مشتاقان نیاز آرند، ناز آرند

پری رویان قرار از دل چو بستیزند، بستانند

ز زلفِ عَنبرین جان‌ها چو بگشایند، بفشانند

نهالِ شوق در خاطر چو برخیزند، بنشانند

رخِ مهر از سحر خیزان نگردانند، اگر دانند

ز رویم رازِ پنهانی چو می‌بینند، می‌خوانند

ز فکر آنان که در تدبیر درمانند، در مانند

بدین درگاه حافظ را چو می‌خوانند، می‌رانند

که با این دَرَدِ اگر در بند درمانند، در مانند

شرح واژگان و دشواری ها

بستیزند: جنگ و جدال کنند

فتراک: تسمه ای که از پشت و جلوی زین اسب آویزند.

عنبرین: ماده ی خوش بویی که از شکم ماهی می گیرند.

گوشه گیران: زاهدان، عابدان، ریاکاران

سمن بویان: استعاره از زیبارویان خوش بو

بستانند: بگیرند

جفا: ستم

سر شک: اشک

لعل رمانی: از انواع لعل به رنگ انار، در این جا استاره از اشک سرخ رنگ

منصور: منصور حلاج عارف قرن ۳ هجری که چون گفت من خدا هستم او را به دار آویختند.

درک مطلب

۱- به نظر شما دلیل اصلی هنری بودن این غزل چیست؟

۲- درباره ی منصور حلاج تحقیق کوتاهی انجام دهید.

مجمع آموزشی هوشمند خدیجه کبری (س)

www.kksec.org

<https://instagram.com/khadijekobra1368>